

สมรรถนะที่จำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษา

บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัย

Competencies necessary to practice teacher professional experience of Undergraduate Education Program students in Physical Education and Sports Science and Early Childhood Education

ภัทริศวรรค์ ดำเสน¹, พรณิชา ชატะพันธุ์², วรณพิศา พฤษมาศ³

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ phattharit.da@northbkk.ac.th

โรงเรียนวิสุทธิศ กรุงเทพมหานคร chatapun09@hotmail.com

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ wanpisa.pr@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สมรรถนะที่จำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 มีจำนวนทั้งหมด 39 คน สาขาวิชาเอกพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 22 คน และสาขาวิชาปฐมวัย จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แยกระดับความคิดเห็นทางสมรรถนะที่จำเป็น 5 ระดับ และเปรียบเทียบข้อมูลระดับสมรรถนะระหว่างเพศและสาขาวิชาเอก โดยทดสอบค่า (t-test Independent)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศชายสาขาวิชาเอกพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 และเพศหญิงสาขาวิชาปฐมวัย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 แต่ระดับคะแนนเฉลี่ยของสาขาวิชาปฐมวัยอยู่ที่ 3.01 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 คิดเป็นร้อยละ 75.2 ซึ่งสูงกว่าสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ 2.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42 คิดเป็นร้อยละ 64.5 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะภาพรวม รายด้านของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเรียงลำดับ มากที่สุด พบว่า 1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) ด้านหลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านการจัดการชั้นเรียน 4) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 5) ด้านการจัดการเรียนรู้ 6) ด้านประกันคุณภาพการศึกษา และน้อยที่สุดคือ 7) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างเพศและสาขาวิชาเอก พบว่า สมรรถนะทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกันและเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของระดับสมรรถนะ อยู่ที่ระดับสมรรถนะมาก

คำหลัก : สมรรถนะที่จำเป็น, สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัย

Abstract

This research aims to study the necessary competencies for the internship of students in the Department of Physical Education and Sports Science and Early Childhood Education. The sample groups used in this research are 39 third-year students from the Faculty of Education, North Bangkok University. 22 students are in the Major of Physical Education and Sports Science, and 17 students are in the Major of Early Childhood Education. This research uses several quantitative data analyses such as percentage (%), average (\bar{X}) and standard deviation (S.D.). The satisfactory levels towards the necessary competencies have been categorized into 5 levels. Moreover, the level of competency between gender and majors has also been performed with the t-test independent.

The results of the research can be described as follows: It was found from the basic information of students that all male students are studying in physical education and sports science, 22 students (56.4%). The other group are 17 female students studying in Early Childhood Education (43.5%). The average score of the Early Childhood Education students was 3.01 with 0.34 SD equivalent to 75.2%. The average score of the Physical Education and Sports Science students was 2.58 with 0.42 SD equivalent to 64.5%. The comparison between the overall competencies on each aspect of both groups of students can be ranked as follows: 1) the desirable characteristics 2) the school curriculum 3) the class management 4) the measurement and evaluation of education 5) the learning management 6) the education quality assurance, and 7) in-class research. The result of the comparison between the average of genders and majors was found that all 7 aspects have no differences compared to the criteria of competency levels, which is at the high level of competency.

Keywords: Necessary Competencies, Physical Education and Sports Science and Early Childhood Disciplines.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ได้มีหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตซึ่ง มีกิจกรรมการเรียนการสอนมาแล้วเป็นระยะเวลา 3 ปี ในปีการศึกษา 2563 นักศึกษารุ่นแรกจะออกฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรในลักษณะเชิงรุกที่สร้างองค์ความรู้ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีความสามารถในวิชาชีพครู การพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัย มีเป้าหมายเพื่อผลิตครูพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและครูปฐมวัย ที่มีคุณลักษณะสำคัญ คือ ต้อง

เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความรู้ความสามารถ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สามารถใช้เทคโนโลยีและพัฒนาตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และเพื่อความมั่นใจของสถานศึกษาในการรับนักศึกษาเข้าฝึกปฏิบัติการสอน

ในแผนเดิม ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพทุกช่วงวัย ให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์สติปัญญาที่รอบรู้ และจิตใจที่สำนึกในคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย เสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็ง โดยพัฒนาให้มียุทธศาสตร์ตามมาตรฐานสากล และส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศสู่มาตรฐานสากล ยกฐานะครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง และปฏิรูประบบการผลิตครูอย่างมีคุณภาพ ประยูร เขาวนินาพ [1]

และคุณสมบัติของครู เป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่ง เป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการจัดการศึกษา เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน อบรมขัดเกลาและให้คำแนะนำมีความเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับผู้เรียน การปฏิบัติงานและการปฏิบัติตนของครูจึงส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น ชีตความสามารถหรือสมรรถนะของครูจะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ครูจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพของผู้เรียนโดยตรง จึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของครูให้มีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตลอดจนเจตคติที่ดีต่อความเป็นครูและวิชาชีพครูอย่างแท้จริงก็จะสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามต้องการได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ครูจึงต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถนะ โดยเป็นครูที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ ที่ควรได้รับการพัฒนาความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู เน้นให้ครูมีความรู้ในวิชาชีพครูและปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ และสร้างนิสัยให้ครูเสียสละและอุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อวิชาชีพ

และเมื่อก้าวถึงกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ก็เป็นกลไกสำคัญในกระบวนการพัฒนาครูของประเทศให้มีสมรรถนะที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมหรือแผนงานในการประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีประสิทธิภาพ จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาครูที่มีคุณภาพ และจะส่งผลต่อการพัฒนาคนของประเทศต่อไป ดังที่ UNESCO (2015 : 40-42 อ้างอิงใน สุภวรรณ สัจจพิบูล [2] ได้กล่าวไว้ว่า การยกระดับการฝึกหัดครูของสถาบันครุศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครู ในการเตรียมครูที่มีคุณภาพ ซึ่งถ้าหากได้ รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม จะสามารถยกระดับมาตรฐานคุณภาพวิชาชีพครูได้ ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มี คุณภาพให้แก่ประเทศต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าว ถ้าหากในกระบวนการพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ในการเตรียมออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งคาดหวังว่าการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษา จะทำให้เกิดความรู้และทักษะปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ด้านต่าง ๆ เช่น

1) ด้านหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 4) ด้านการจัดการชั้นเรียน 5) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน 6) ด้านประกันคุณภาพการศึกษาและ 7) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งแต่ละด้านล้วนแต่มีความจำเป็นที่ต้องนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และมีทักษะปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ครูจะส่งผลดีต่อการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ซึ่งสามารถส่งผลให้นักศึกษาพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเจตนารมณ์ของสถานศึกษา และส่งผลต่อความสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีของนักศึกษาต่อไปได้ และการศึกษาครั้งนี้ ประโยชน์จะเป็นการศึกษาข้อมูล เพื่อจะนำข้อมูลนั้นจัดสร้างหลักสูตรอบรมในการพัฒนาบัณฑิตต่อไป

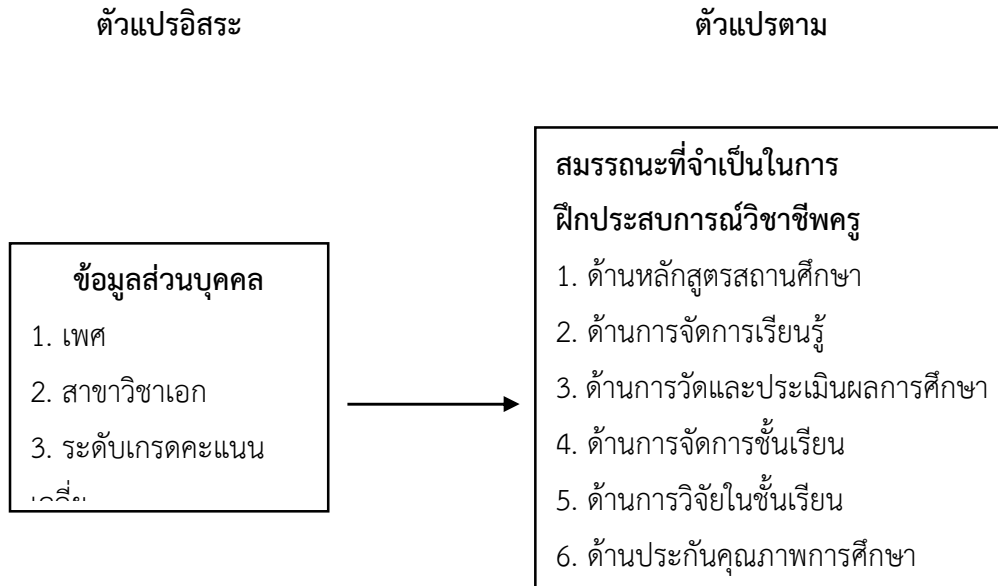
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะที่จำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัยคณะศึกษาศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะที่จำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัย จำแนกตามเพศและสาขาวิชาเอก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัย เพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คือ 1) ด้านหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 4) ด้านการจัดการชั้นเรียน 5) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน 6) ด้านประกันคุณภาพการศึกษา และ 7) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยผ่านกระบวนการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมที่เป็นระบบ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษา ซึ่งหน่วยงานทางการศึกษาระดับคณะที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตวิชาชีพครู จะนำข้อมูลเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะ ก่อนออกฝึกปฏิบัติการสอนประสบการณ์วิชาชีพ ประเด็นแรก จะช่วยให้นักศึกษามีสมรรถนะ มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติและมีทักษะที่ดีสามารถนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้อย่างถูกต้อง ประเด็นที่สอง คณะศึกษาศาสตร์จะมีข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตรและผลิตบัณฑิตหลักสูตรการศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัย ให้มีสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาอันเป็นมาตรฐานที่สำคัญของการเป็นครูที่มีคุณภาพ

กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะที่จำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามสมรรถนะที่จำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัย นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญและหาคุณภาพ นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและสรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยใช้แบบสอบถามสมรรถนะของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์และประมวลผล มีผลการดำเนินการ ดังนี้

ตาราง 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ สาขาวิชาเอก และระดับคะแนนเกรดเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการประเมิน		ผลการประเมิน		
เพศ		n	%	
ชาย		22	56.4	
หญิง		17	43.6	
	รวม	39	100	
สาขาวิชาเอก		n	%	
สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา		22	56.4	
สาขาวิชาปฐมวัย		17	43.6	
	รวม	39	100	
ระดับคะแนนเกรดเฉลี่ย		\bar{X}	S.D.	%
สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา		2.58	0.42	64.5
สาขาวิชาปฐมวัย		3.01	0.34	75.2
	รวม	2.79	0.38	69.7

ตาราง 1. พบว่า ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 39 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 22 คิดเป็นร้อยละ 56.4 และเพศหญิงจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 ดังนั้น นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามีจำนวนนักศึกษาที่เป็น เพศชาย ที่มากกว่าสาขาวิชาปฐมวัย แต่ระดับคะแนนเฉลี่ยสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามีจำนวนที่น้อยกว่าสาขาวิชาปฐมวัย

ตาราง 2. ข้อมูลแบบสอบถามวัดระดับสมรรถนะในภาพรวมและรายด้าน

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะรายด้าน ตามลำดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง สมรรถนะน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง สมรรถนะน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง สมรรถนะปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง สมรรถนะมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง สมรรถนะมากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			
	n	\bar{X}	S.D.	ระดับสมรรถนะ
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	39	4.39	.54	มาก
ด้านหลักสูตรสถานศึกษา	39	4.35	.95	มาก
ด้านการจัดการชั้นเรียน	39	4.12	.43	มาก
ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา	39	4.03	.47	มาก
ด้านการจัดการเรียนรู้	39	3.97	.56	มาก
ด้านประกันคุณภาพการศึกษา	39	3.92	.48	มาก
ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	39	3.89	.64	มาก
รวม	39	4.06	.37	มาก

ตาราง 2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะภาพรวมรายด้านของนักศึกษาทั้งหมด สมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รองลงมา คือ ด้านหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านประกันคุณภาพการศึกษา และน้อยที่สุด คือ ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับตารางระดับสมรรถนะทั้งหมดอยู่ที่ ระดับสมรรถนะมาก

ตาราง 3. เปรียบเทียบข้อมูลระดับสมรรถนะระหว่างเพศโดยทดสอบค่า (t-test Independent) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายการประเมิน	ผลการประเมิน						
	เพศ	ชาย		หญิง		t	p
	n	22	17	\bar{X}	S.D.		
ด้านหลักสูตรสถานศึกษา		4.45	0.91	4.23	1.03	.703	.713
ด้านการจัดการเรียนรู้		3.99	0.58	3.94	0.55	.257	.655
ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา		4.04	0.47	4.02	0.48	.141	.895
ด้านการจัดการชั้นเรียน		4.11	0.42	4.14	0.46	-.229	.461
ด้านการวิจัยในชั้นเรียน		3.90	0.69	3.88	0.60	.096	.590
ด้านประกันคุณภาพการศึกษา		3.92	0.47	3.92	0.50	.017	.870
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์		4.45	0.50	4.32	0.59	.716	.239
รวม		4.08	0.38	4.04	0.37	.328	.930

ตาราง 3. จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีเพศแตกต่างกัน มีสมรรถนะทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4. เปรียบเทียบข้อมูลระดับสมรรถนะระหว่างสาขาวิชาเอก โดยทดสอบค่า (t-test Independent) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายการประเมิน	ผลการประเมิน						
	สาขาวิชา	พลศึกษาและ วิทยาศาสตร์การกีฬา		ปฐมวัย		t	p
	n	22	17	\bar{X}	S.D.		
ด้านหลักสูตรสถานศึกษา		4.40	0.90	4.29	1.04	.367	.654
ด้านการจัดการเรียนรู้		4.00	0.57	3.93	0.55	.384	.811
ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา		4.04	0.47	4.02	0.48	.141	.895
ด้านการจัดการชั้นเรียน		4.11	0.42	4.14	0.46	-.229	.461

ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	3.90	0.69	3.88	0.60	.096	.590
ด้านประกันคุณภาพการศึกษา	3.93	0.46	3.90	0.51	.238	.747
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.08	0.50	4.04	0.59	.270	.315
รวม	4.08	0.38	4.04	0.37	.311	.910

ตาราง 4. จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีสาขาวิชาเอกแตกต่างกัน มีสมรรถนะทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามีจำนวนนักศึกษาและเพศชาย ที่มากกว่าสาขาวิชาปฐมวัย แต่ระดับคะแนนเฉลี่ย สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามีจำนวนที่น้อยกว่า สาขาวิชาปฐมวัย ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะภาพรวม ของนักศึกษาพบว่า ด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รองลงมา คือ ด้านหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านประกันคุณภาพการศึกษาและน้อยที่สุด คือ ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับตารางระดับสมรรถนะทั้งหมดอยู่ที่ ระดับสมรรถนะมาก ข้อมูลความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างเพศและสาขาวิชาเอกพบว่า มีสมรรถนะทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัย พบว่าสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีเพศชายมากกว่าเพราะมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพมีสโมสรกีฬาฟุตบอลซึ่งเป็นที่น่าสนใจมากกว่าเพศหญิงซึ่งเป็นสาขาวิชาปฐมวัย ที่มีคุณลักษณะรักการสอนและการดูแลเด็กปฐมวัย แต่ระดับคะแนนเกรดเฉลี่ยของสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา พบว่า มีคะแนนเกรดเฉลี่ยที่น้อยกว่า ซึ่งนักศึกษาเป็นนักกีฬาของสโมสรฟุตบอลและฟุตบอล ของมหาวิทยาลัยจึงมีหน้าที่หนักขึ้นในการบริหารด้านการเรียนและการกีฬา ดังนั้น หน้าที่ของคณาจารย์และผู้รับผิดชอบต้องวางแผนบริหารจัดการดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิด

เมื่อพิจารณาในด้านสมรรถนะวิชาชีพครู พบว่าสมรรถนะด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบนญานา คางมาลัย และ ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ [4] ซึ่งศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 618 คน มีผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการความรู้ของนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 9 สมรรถนะพิจารณารายชื่อพบว่า สมรรถนะที่ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สมรรถนะการมีจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.57 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นหมายความว่า สถาบันการศึกษาได้ผลิตครูที่มีจิตใจและจรรยาบรรณความเป็นครูสูง ตามจรรยาบรรณครู 9 ประการ เพราะเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้มีระดับจิตใจที่สูง

สามารถอยู่ร่วมงานกับองค์กรในสังคมได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแอนโทนี และเจ แอรอนสัน (Anthony & Aronson, 2004 อ้างอิงใน เบญญาภา คงมาลัย และ ศรเนตร อารีโสภณพิเชษฐ [4] ที่ศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ทาง สังคมกับความสำเร็จในการจัดการความรู้ระหว่าง การติดต่อประสานงานในองค์กรและการเกิดข้อ ขัดแย้งภายในองค์กร ผลวิจัยพบว่าปัจจัยการ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทั้งด้านการติดต่อประสาน งานใน องค์กรและด้านการเกิดข้อขัดแย้งภายใน องค์กร มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการ จัดการความรู้ อย่างมี นัยสำคัญ และน้อยที่สุด คือ ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ที่นักศึกษายังติดกับพฤติกรรม ความไม่มั่นใจในเรื่องของการ ทำวิจัย ที่มีกระบวนการศึกษาหลายขั้นตอน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการวิจัยเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่นักศึกษา ต้องเรียนรู้เพราะมีความจำเป็นในการหาวิธีแก้ปัญหาหรือพัฒนาในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ข้อบกพร่อง ดังกล่าว จะต้องนำกลับมาพัฒนาเพื่อให้สมรรถนะทุกด้าน มีผลที่ใกล้เคียงและมีระดับที่สูงขึ้น ตามคุณสมบัติ สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ซึ่งมีความ สำคัญ สอดคล้องกับ สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ (2553 อ้างอิงใน สุนิษา มณฑา และคณะ [3] กล่าวไว้ว่า ในโลก ยุคปัจจุบันและอนาคตมีการแข่งขันสูงขึ้น บัณฑิตที่จบการศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้นก็ถูกคาดหวังสูงว่าจะมีความรู้ความสามารถเพียงพอ ที่จะปฏิบัติงานได้ทันที แต่ในความเป็นจริง บัณฑิตจำนวนไม่น้อยถูกประเมินว่ายังมี ความรู้ความสามารถไม่พอเพียง ซึ่งก็คงจะเกิดจากหลายปัจจัย

ดังนั้นผลการวิจัยนี้ จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหรือสร้างหลักสูตรอบรมเสริมสมรรถนะให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อม ทั้งความรู้ ภาคปฏิบัติและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนสร้างความมั่นใจให้แก่ นักศึกษาที่ออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา ให้ได้รับการยอมรับและเชื่อถือของสังคม ตามปรัชญา ของมหาวิทยาลัย “วิชาการเป็นเลิศ เชิดชูคุณธรรม ก้าวนำเทคโนโลยี”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผลสรุปและข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ควรนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะก่อนออกฝึก ประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาปฐมวัย

1.2 ผลสรุปและข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ควรแสดงให้คณะหรือองค์กรการศึกษาด้านการพัฒนาสมรรถนะ ของนักศึกษา เพื่อพัฒนาส่งเสริมคุณภาพนักศึกษาและการทำวิจัยต่อไป

2. ข้อเสนอแนะทั่วไปเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 สามารถนำข้อมูลผลการวิจัยเบื้องต้นไปใช้ศึกษาต่อยอดในการศึกษาวิจัย ระหว่างการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาได้

เอกสารอ้างอิง

- [1] ประยูร เขาวนิษา. (2561 ธันวาคม 12) “การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้วยวิธีการชี้แนะสำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู.” *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม* แหล่งที่มา gs.rmu.ac.th/pdf
- [2] ศุภวรรณ สัจจพิบูล (2562 มกราคม 12) “การพัฒนารูปแบบการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อส่งเสริมสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ของนิสิตครู” *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : 11(2) เดือนกุมภาพันธ์ – กรกฎาคม* แหล่งที่มา ejournals.swu.ac.th
- [3] สุนิษา มณฑา และคณะ (2562 มกราคม 12) “การศึกษาสมรรถนะวิชาชีพรูและสมรรถนะวิชาเอกของ นักศึกษาศาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา: กรณีศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.” *การประชุมวิชาการระดับชาติการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรม ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม 30-31 มีนาคม* แหล่งที่มา www.tci-thaijo.org/index.php/project-journal
- [4] เบญญาภา คงมาลัยและศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ (2562 ตุลาคม 11) “การพัฒนาสมรรถนะการจัดการ ความรู้ของนิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21” .*วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำเดือนมกราคม-มีนาคม* แหล่งที่มา thaijo.org/index.php/EDUCU/article/view/32653